

Mobilnost i razvoj

Zadnji je broj Mreže pred ljetne praznike - barem za nas u redakciji, koji smo još uvijek tradicionalisti i nakon slanja dvobroja na godišnji gibamo od početka srpnja do otprilike početka kolovoza. Među modernim zanimanjima koja ne ovise o godišnjim dobima, kakva je i informatika, neko je vrijeme bilo popularno godišnje odmori uzimati u čudnijim terminima: svibnju, rujnu, listopadu, ili čak ranije i kasnije. I zimama bijaše slično. Kako i inače nisam ljubitelj snijega i skijaanja (Dalmatinac, kriv po optužnici), posebno mi je išlo na živce kada bi se moj najdraži urednički suradnik Luka Abrus za vrijeme najžešćeg rada na WinDays Mreži otputio na skijanje usred ožujka, jer je takvo skijanje u trenutku kad se za normalan svijet već budi proljeće valjda njima (vama) skijašima izvrsna fora.

Luka, ako ovo čitaš, želim ti dobar snijeg kad god išao na nj, a neka ovo posluži i kao najava naše proširene suradnje - naime, od jeseni Luka Abrus, legenda weba, razvoja softvera, pisanja knjiga, članaka, radionica i koječeg, trebao bi postati i naš novi redovni kolumnist. Naizgled zajamčena pozicija Vanje Švajcera i Ive Špigla, također svojevrsnih legendi, klima se. Oglasite se - svidaju li vam se naše kolumne i mislite li da je OK da ih imamo više, ili bi im trebalo smanjiti broj? Za ovo, kao i sva ostala mišljenja: mreza@bug.hr ili Forum na Bug On Lineu.

Temom broja upravljao je Domagoj Pavlešić, koji mi ju je na internim sastancima i vrlo strastveno zagovarao. Možda i malo prestrastveno - naime, obimom je narasla više nego što sam želio. Domagoj, na čelu prave male vojske autora teme, i dalje me uvjerava da je tema mrak i da joj je prostor dodjeljen s pravom, pa hajde da mu vjerujemo. U razvoju softvera za mobilne uređaje zaista ima mnogo *success storyja* - neke su takve priče i iz naših krajeva, takmičenje među platformama sve je naglašenije, a prilika za *startupove* sve više, pa sve skupa itekako ima smisla i u Mreži.

Što se mene osobno tiče, imam dojam kao da sam pola mjeseca proveo u avionima i na aerodromima. Nakon Dubajja, gdje sam obišao Recro-Netov ured za Bliski istok, išao sam na veliku HP-ovu konferenciju u Vegas, a praktično odmah nakon pisanja ovog idem za Varšavu na finale Imagine Cupa.

Dubai je fascinantan - potpuno izmišljen grad usred pustinje, u neizdrživom klimatskom okruženju. Možemo i učiti od njihovih šeika i emira: svjestan da su rezerve nafte ograničene i na izmaku, a da ih sâm emirat Dubai i nema koliko drugi emirati (većina je nafte u Abu Dhabiju, kao i najveće banke), dubajski je lider pred desetak godina donio stratešku odluku da svoje dvorište preorijentira na turizam, nekretnine i trgovinu, što mu zasad, uz goleme investicije, polazi za rukom.

Las Vegas je nakon Dubajja izgledao - jadno. Iako je 19 od 25 najvećih svjetskih hotela po broju soba smješteno u Vegasu, iskreno, meni se takva megalomanija nije svidjela, kao ni potpuna nemaštovitost zbog koje je velik broj hotela samo kopija evropskih uzora (Venetian, Pariz, Monte Carlo, Caesar's Palace, Bellagio...), a jedan je čak i kopija grada s drugog kraja Amerike (New York, New York). Sve skupa izgleda isprazno, no to je američka vizija masovnog turizma za same Amere, i u tim uvjetima očito šljaka odlično. Osobno, kad je riječ o turizmu, dajte mi Rovinj, Zadar, Cavtat ili neki jadranski otok; ne bih uzeo deset Vegasa u zamjenu za pola Premude, a cijelu Nevadu za Dugi otok...

À propos skijanja iz uvodnog pasusa, u Dubajju sam obišao i onaj čuveni skijaški centar u zatvorenom, gdje uz neiskazivo rasipanje resursima, strujom i ozonom u pogonu drže skijalište iako je vani +45 Celzijusa uz valjda 120% vlage u zraku. Pa eto, Luka i Luki slični... ako vam više ni skijanje u ožujku i ljetovanje u listopadu nisu dovoljno perverzni, a imate nešto love i u ove crne dane, navalite... @